

(Forts. från andra sidan.)

Med anledning av väckt fråga om ändring av stadsplanen för del av kvarteret Ardennern inom stadsdelen Mariehäll i Stockholm tillkännagives härigenom att handlingarna i detta ärende hållas för allmänheten för granskning tillgängliga hos Stockholms stads byggnadsnämnd alla söckendagar klockan 10-14 till och med tisdagen den 20 augusti 1935.

Stockholm den 13 Juli 1935.

BYGGNADSNÄMNDEN.

Lotteridragning.

Vid dragning å Liljeholmens Båtklubb's Lottbåt utföll vinsten å nr 2098.

AUKTIONER

KUNGÖRELSE

Genom offentlig auktion, som förrättas i överståthållarämbetets kansli tisdagen den 30 juli 1935 klockan elva på dagen, kommer fasta egendomen nr:is 3 och 4, efter 1810 års nummerordning, i kvarteret Skvalberget med adressnummer Brahegatan 6 inom Hedvig Eleonora församling, å vilken fastighet enligt bevis av den 12 april 1935 direktören Rudolf Nyström senast erhållit lagfart, att till den högstbjudande försäljas i den ordning, som om utmätt fast egendom är stadgad.

Tomten är belägen på fri och egen grund och innehåller i areal 710.4 kvadratmeter.

Å fastigheten är, enligt av vederbörande utmättningsman upprättat värderingsprotokoll, uppfört ett bostadshus av sten med källare och fyra våningar, under tak av plåt, inrymmande:

- 1) i källaren: pannrum, pumprum, kolrum, tvättstuga, utrymmen för hyresgästerna, tre lagerlokaler m. m.;
- 2) i bottenvåningen: en butik, fjorton rum, fem kök, sex toaletter, sex tamburer m. m.;
- 3) i envar av våningarna 1, 2 och 3 trappor upp: femton rum, fyra kök, två serveringsgångar, två toaletter, två badrum, fyra tamburer m. m.;
- 4) å vinden: torkvind, utrymmen för hyresgästerna; varande i byggnaden indragna ledningar för värme, gas, vatten, avlopp och elektrisk belysning.

Fastigheten, som för år 1934 åsatts ett taxeringsvärde av 350,000 kronor, har av utmättningsmannen i saluvärde uppskattats till 430,000 kronor.

Den, som har fordran, varför egendomen häftar eller för vilken han eljest äger njuta betalning ur köpeskillingen eller har annan rätt, som bör vid auktionen iakttagas, äger att därvid sin rätt bevaka.

I avseende å betalningsvillkoren och tillträdet erinras om föreskrifterna i 125, 130 och 133 §§ utsökningslagen.

Stockholm i överståthållarämbetets kansli den 29 juni 1935.

På överståthållarämbetets vägnar:

KNUT ERIKSSON.

/Sten Waller.

LYSNING

till äktenskap avkunnas i dag för första gången i följande kyrkor:

Sofia kyrka: mellan timmern. K. V. Scotte och Märta Josefina Ernlund; montören F. E. Wetterberg och Anna Helny Vilhelmina Eriksson; fabrikkör. J. A. Pettersson och Elsa Anna Margareta Akerblom.

Tyska kyrkan: mellan teknikern H. F. Rau och Hedwig Erna Elsa Knütter.

Fotogenkök vållar brand i Sundbyberg

Villa vid Järnvägsgatan svårt härjad av eld.

En häftig eldsvåda utbröt strax efter kl. 12 på söndagen i en tvåfamiljvilla vid Järnvägsgatan 96 i Sundbyberg. Då det visade sig svårt att släcka elden tillkallades hjälp från Stockholm, varifrån brandkåren ryckte ut med en motorspruta. Vid ett-tiden såg det ut, som om villan ej skulle kunna räddas. Brandmännen arbetade emellertid energiskt med flera slangledningarna och lyckades begränsa el-

Prins Wilhelm gästfri värd för Sörmlands spelmän.

Storslagen hembygdsfest och spelmansstämma på Stenhammar. — 5,000 deltagare.

Stenhammar är en högst förnämlig festplats.

Från St. T. D:s utsände medarbetare.

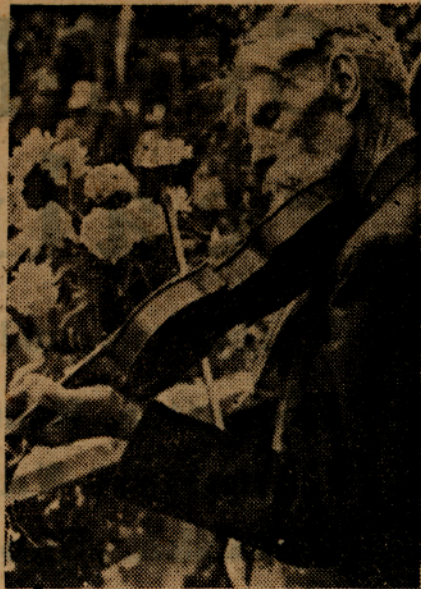
FLEN den 14 juli.

Musik och dikt ha gamla traditioner på Stenhammar, yttrade stolt dess slottsherre prins Wilhelm, då han på söndagen talade för närmare 5,000 personer, sörmlänningar mest, vilka i det strålände högsommarvädret samlats på hans gård för att höra gamla vackra sörmländska låtar och melodier tolkas på fiolen av bygdens skickliga spelmän.

Prins Wilhelm hälsade stolt och glad Södermanlands spelmansförbund, som firade 10-årsjubileum, välkommet till Stenhammar, och han gav i sitt varmhjärtade och med ovationer mottagna anförande också uttryck för äkta hembygdskänslor, då han lovprisade spelmansförbundet för dess gagnarika arbete och hyllade landskapets spelmän för deras ärliga strävan att vilja hugfästa ett värdefullt kulturarv inom tonkonstens område.

Sex dylika spelmansstämmor ha tidigare hållits på skilda platser inom landskapet, och att de varit vällyckade framgår ej minst av det förhållandet att c:a 25,000 människor sammanlagt åhört desamma. Detta visar folkmusikens allt mera vidgade popularitet, framhöll prins Wilhelm, och han ville häri se ett glädjande tecken på att den rika och värdefulla samling av gånglåtar och dansmelodier från förgångnen tid, som Sörmland äger, håller på att bli även en modern generations egendom.

De hundraåriga ekarna vid Stenhammar måste riktigt vibrera av musik efter detta. Det gnedts på fioler och spelades låtar oavbrutet i fem timmars tid. Spelmän och prisdömare svettades i solgasset på tribunen, medan den tusenhövdade publiken ljuvligt och lättjefullt kompede i gröngräset runt omkring, njöto av mu-

C. A. Olsson, Kappsta, som fick pris för en egenhändigt komponerad polska.

siken och konsumerade läskedrycker i omätlig mängd. Prins Wilhelm hade som festplats upplåtit det av sjön Valdemaren kringflutna utomordentligt vackra parkområdet Holmängen, som med sitt ståtliga ekbestånd, sina friska gräsmattor utgör en verkligt furstlig tillflyktsort för en friluftsdag i naturen.

Detta är uppräktigt sagt min ögonsten, yttrade prins Wilhelm till festkommitténs utsände, men jag har inte kunnat neka Södermanlands spelmansförbund att få välja ut just denna plats. Jag visste, att det skulle komma mycket människor hit, och här just i denna park ha de utrymme och bör kunna ha det trivsamt.

och innehåller i areal 710,4 kvadratmeter. A fastigheten är, enligt av vederbörande utmättningsman upprättat värderingsprotokoll, uppfört ett bostadshus av sten med källare och fyra våningar, under tak av plåt, inrymmande:

- 1) i källaren: pannrum, pumphus, kolrum, tvättstuga, utrymmen för hyresgästerna, tre lagerlokaler m. m.;
- 2) i bottenvåningen: en butik, fjorton rum, fem kök, sex toaletter, sex tamburer m. m.;
- 3) i envar av våningarna 1, 2 och 3 trappor upp: femton rum, fyra kök, två serveringsgångar, två toaletter, två badrum, fyra tamburer m. m.;
- 4) å vinden: torkvind, utrymmen för hyresgästerna; varande i byggnaden indragna ledningar för värme, gas, vatten, avlopp och elektrisk belysning.

Fastigheten, som för år 1934 åsatts ett taxeringsvärde av 350,000 kronor, har av utmättningsmannen i saluvärde uppskattats till 430,000 kronor.

Den, som har fordran, varför egendomen häftar eller för vilken han eljest äger njuta betalning ur köpeskillingen eller har annan rätt, som bör vid auktionen iakttagas, äger att därvid sin rätt bevaka.

I avseende å betalningsvillkoren och tillträdet erinras om föreskrifterna i 125, 130 och 133 §§ utsökningslagen.

Stockholm i överståthållarämbetets kansli den 29 juni 1935.

På överståthållarämbetets vägnar
KNUT ERIKSSON.

/Sten Waller.

LYSNING

till äktenskap avkunnas i dag för första gången i följande kyrkor:

Sofia kyrka: mellan timmerm. K. V. Scotte och Märta Josefina Ernlund; montören F. E. Wetterberg och Anna Helny Vilhelmina Eriksson; fabriker. J. A. Pettersson och Elsa Anna Margareta Akerblom.

Tyska kyrkan: mellan teknikern H. F. Rau och Hedwig Erna Elsa Knütter.

Fotogenkök vållar brand i Sundbyberg

Villa vid Järnväggsgatan svårt härjad av eld.

En häftig eldsvåda utbröt strax efter kl. 12 på söndagen i en tvåfamiljsvilla vid Järnväggsgatan 96 i Sundbyberg. Då det visade sig svårt att släcka elden tillkallades hjälp från Stockholm, varifrån brandkåren ryckte ut med en motorspruta. Vid ett-tiden såg det ut, som om villan ej skulle kunna räddas. Brandmännen arbetade emellertid energiskt med flera slangledning och lyckades begränsa el-

En bild från brandplatsen.

den till den övre våningen, som dock blev fullständigt spolierad. Även den nedre våningen blev svårt skadad av vatten.

Villan ägdes av kontorstjänsteman O. Nohlberg, som fick större delen av sitt lösöre förstört.

Eldsvådan uppkom genom explosion av ett fotogenkök, som herr Nohlbergs mor var i färd med att tända i övre våningen. Hon undkom utan skador.

Skogseld vid Beateberg i Huddinge.

Huddinge brandkår fick på söndags-eftermiddagen rycka ut till Beateberg vid Drevviken, där en skogsbrand uppstått ungefär 300 meter från gården. Genom raskt ingripande av tillskyndande personer avvärdades all fara för antändning av gården. Efter tre timmars arbete var elden släckt, men då hade ungefär ett tunnland skog nedbrunnit.

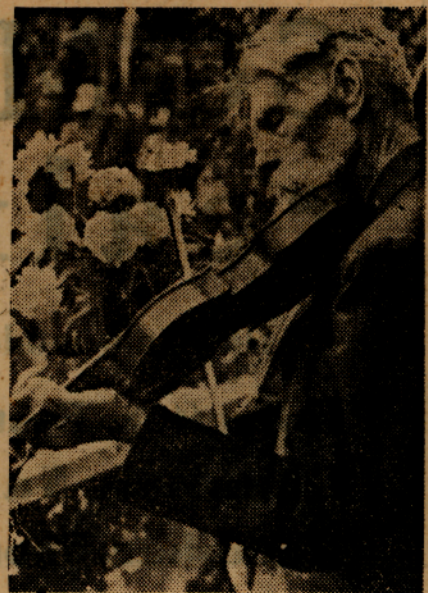
N Försäkra i
NORDEN
Kungsgat. 34 (Centrum) 23 27 90.

veckra sörmländska låtar och melodier tolkas på fiolen av bygdens skickliga spelmän.

Prins Wilhelm hälsade stolt och glad Södermanlands spelmansförbund, som firade 10-årsjubileum, välkommet till Stenhammar, och han gav i sitt varmhjärtade och med ovationer mottagna anförande också uttryck för äkta hembygdskänslor, då han lovprisade spelmansförbundet för dess gagnarika arbete och hyllade landskapets spelmän för deras ärliga strävan att vilja hugfästa ett värdefullt kulturarv inom tonkonstens område.

Sex dylika spelmansstämmor ha tidigare hållits på skilda platser inom landskapet, och att de varit vällyckade framgår ej minst av det förhållandet att c:a 25,000 människor sammanlagt åhört desamma. Detta visar folkmusikens allt mera vidgade popularitet, framhöll prins Wilhelm, och han ville häri se ett glädjande tecken på att den rika och värdefulla samling av gånglåt och dansmelodier från förgångens tid, som Sörmland äger, håller på att bli även en modern generations egendom.

De hundraåriga ekarna vid Stenhammar måste riktigt vibrera av musik efter detta. Det gnedes på fiolen och spelades låtar oavbrutet i fem timmars tid. Spelmän och prisdomare svettades i solgasset på tribunen, medan den tusenhövdade publiken ljuvligt och lättjefullt kompade i gröngräset runt omkring, njöto av mu-

C. A. Olsson, Kappsta, som fick pris för en egenhändigt komponerad polska.

siken och konsumerade läskedrycker i omättlig mängd. Prins Wilhelm hade som festplats upplåtit det av sjön Valdemaren kringflutna utomordentligt vackra parkområdet Holmängen, som med sitt ståtliga ekbestånd, sina friska gräsmattor utgör en verkligt furstlig tillflyktsort för en friluftsdag i naturen.

Detta är uppriktigt sagt min ögonsten, yttrade prins Wilhelm till festkommitténs utsände, men jag har inte kunnat neka Södermanlands spelmansförbund att få välja ut just denna plats. Jag visste, att det skulle komma mycket människor hit, och här just i denna park ha de utrymme och bör kunna ha det trivsamt. Jag vet, att mitt gräs blir nedtrampat och att det är oundvikligt en sådan här dag att det också blir nedskräpat, men gräset växer igen och min inspektor får i morgon sätta folk till att plocka upp alla papper och mineralvattenskapsyler som nu ligga utströdda i terrängen.

Det var tydligt, att det camping- och lägerliv, som var förenat med spelmansstämman på Stenhammar i själ och hjärta glädde Sörmlandshertigen. Han var road av att få vara värd för så många sörmlänningar på en gång, vilka nu gästade hans gård och njöto av den gudabenedade sommardagen i det underbaraste sköte naturen i sitt bästa ögonblick har att bjuda.

Spelmansstämman startades kl. 1 på middagen. Ett 60-tal spelmän från skilda trakter av Södermanland hade infunnit sig, åtskilliga av dem gamla, grånade spelmansveteraner, som ur egen fatatur skänkt Sörmland många säregna och värdefulla låtar och melodier. Spelmansförbundets ordförande godsarrendatorn Ivar Hultström på Forss höll hälsningstale och landshövding Sederholm öppnade stämman med ett anförande, däri han erinrade om spelmansförbundets 10-årsjubileum och tackade alla goda krafter inom förbundet. Dess verksamhet har glatt och förenat oss, yttrade landshövdingen, vi vänta goda frukter av dess arbete i framtiden.

Så följde några sångnummer av Flens sångargille, och därefter satte man i gång med fiolerna. Det blev både uppspelningar av äldre kända låtar som egna låtkompositioner. Favoriterna applåderades,

sel
ma
ma
Gö

Dala
för
Da

och 81-årige Bergström i Tystberga tilljublades spontant, när han trädde fram och med klarare stämma drog sin Gökpolska än då han för några år sedan golen för kungen på Marma hed. Familjen Gustavsson i Vingåker med sina fyra barn, dottern Gerda och tre söner i 40-årsåldern, skördade också stormande bifall för sina brudmarscher, valser och polskor samt spelade samstämmigt med takt och kläm i gammal god spelmansanda, för att citera professor Sven Kjellström, vilken satt som prisdomare och skinande röd och varm och godhjärtad delade ut eloger och kommentarer till de tävlande. Programmet arbetades igenom i frisk takt med herrar Hultström och Ernst Granhammar som konferensierare. Det virvlade av polskor, gånglåt, brudlåt, valser och marscher i samspel och enkelspel, den ena vackrare och mera originell än den andra. Som mellanspel kom så prins Wilhelms högtidstal samt uppvisning av ett folkdanslag från Eskilstuna. Prins Wilhelm talade både om folkmusiken och hembygdsrörelsen och han berättade också litet om Stenham-

mar, dess gamla anor och dess historia. Ingen kunde ju göra detta bättre och vederhäftigare och mera högstämt lyriskt tolka gårdens gamla öden än han. Han slutade så med att ännu en gång spela på hembygdskänslornas strängar. Han framhöll bl. a. att den tid dess bättre är förliden, när begreppet hembygd var synonymt med museialt betonad hembygdsvärd. Rörelsen har blivit positiv och livsbejakande i stället för negativt kuriositetsbetonad, yttrade han. Den har blivit en appell utöver partistrider och dagens diskussionsfrågor till menige man att slå vakt om det som bör ligga varje svensk närmast om hjärtat: hemmet och bygden där han fötts, fostrats och gjort sina insatser till det allmännas bästa. Låt oss, slutade prinsen sitt uppmärksamt åhörda anförande, värna om vår vackra sörmländska hembygd, dess minnesmärken och traditioner, dess leende natur och skilda kulturyttringar, dess musik och handslöjd.

Festen avslutades vid 6-tiden på eftermiddagen med prisutdelning, som förrättades av prins Wilhelm. I kompositions-

tävlingen utdelades sex priser. Första priset, ett hederspris skänkt av prins Wilhelm, erövrades utav Richard Ahlberg Sköldinge, för tre låtar, en polska, en menuett och en gånglåt. Andra priset gick till kommunalnämndsordföranden Karl Axelsson, Floda, för hans polska "Kexelmossen", och övriga fyra pristagare voro i nu nämnd ordning: Gunnar Olsson, Eskilstuna, för en gammal polska, Oskar Sundqvist, Eskilstuna, för en låt vidare Hugo Sten, Eskilstuna, för en gånglåt och slutligen 82-åringen G. J. Andersson, Katrineholm, för en polska i gammal god södermanlandsstil, som professor Kjellström anmärkte.

I uppspelningen av låtar erövrades första pris, även ett hederspris skänkt av prins Wilhelm, av Gunnar Olsson, Eskilstuna, och närmast följande voro: Albert Gustavsson, Vingåker, jämte hans fyra barn samt A. T. Bergström, Tystberga, Richard Ahlberg, Sköldinge, A. Wester, Vingåker, och Oskar Lundin, Nyköping.